

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobkyně: **D. T.**, zast. JUDr. Pavlem Čížinským, advokátem se sídlem Praha 2, Ječná 7/548, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 19.4.2010, č.j. CPR-4822/ČJ-2010-9CPR-C231

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 19.4.2010, č.j. CPR-4822/ČJ-2010-9CPR-C231 s e z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 6.800,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Pavla Čížinského, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se svou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství cizinecké policie, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem zaměstnání dle § 46 odst. 1 s odkazem na § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., které bylo vydáno Policií České republiky, Oblastním ředitelstvím

služby cizinecké policie Plzeň, Inspektorátem cizinecké policie Domažlice, Skupinou povolování pobytu Klatovy dne 9.3.2010 pod č.j. CPPL-51165-15/ČJ-2009-034061-PK-SA.

V odůvodnění odvolací orgán zrekapituloval obsah správního spisu a po přezkoumání předloženého spisového materiálu a námitek uvedených v odvolání žalobkyně proti prvoinstančnímu rozhodnutí konstatoval, že dle zákona o pobytu cizinců je povinností cizince plnit účel pobytu. Podle odvolacího orgánu nelze a je i nežádoucí, aby cizinec přestal během povoleného pobytu plnit účel pobytu, pro který mu byl povolen. Odvolací orgán citoval ust. § 37 odst. 1 písm. b) a ust. § 46 odst. 9 písm. a), b) zákona č. 326/1992 Sb., rovněž také ust. § 88 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 435/2004 Sb. Uvedl, že dle sdělení zaměstnavatele o předčasném ukončení zaměstnání cizinky dle ust. § 88 zákona č. 435/2004 Sb., s datem předčasného ukončení zaměstnání dne 16.10.2009, je důvodem předčasného ukončení zaměstnání skutečnost, že cizinka chce změnit práci. Z toho podle odvolacího orgánu vyplývá, že cizinka nesplňuje podmínky uvedené v § 46 odst. 9 písm. a), b) zákona č. 326/1999 Sb. a je tedy zřejmé, že dne 16.10.2009 přestala plnit účel pobytu, pro který jí byl povolen. Odvolací orgán měl za to, že z uvedeného vyplývá, že důvod ukončení zaměstnání byl na základě sdělení zaměstnavatele dostatečně zjištěn. Odvolací orgán rovněž uvedl, že sdělení zaměstnavatele se považuje za dostačující důkazní materiál, nebo-li klíčový podklad pro vydání rozhodnutí, a je pak na cizinci, aby v rámci řízení využil svého práva dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Cizince pak tato možnost podle odvolacího orgánu v rámci vedeného řízení dána byla.

Podle odvolacího orgánu i přesto, že cizinka doložila v rámci odvolacího řízení rozhodnutí Úřadu práce hlavního města Prahy ze dne 22.3.2010, ze kterého vyplývá, že žádost o vydání povolení k zaměstnání v družstvu ARBEITSWEG podala až dne 17.2.2010, je důvod pro zrušení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání dostačující, protože spisovým materiálem je prokázáno, že cizinka ode dne 16.10.2009 do 22.3.2010 nebyla zaměstnána, a tudíž nesplnila účel pobytu. Vyjádření cizinky, že podala v lednu 2010 žádost u Úřadu práce v Praze žádost povolení k zaměstnání, které mělo souviset s provozem HOTELU TOP v Praze, měl odvolací orgán za účelová s cílem ovlivnit rozhodnutí správního orgánu a to také proto, že cizinka předmětné potvrzení úřadu práce ani nedoložila. K doložení rozhodnutí Úřadu práce hlavního města Prahy ze dne 22.3.2010 odvolací orgán uvedl, že k tomuto nelze přihlídnout ve smyslu § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., protože rozhodnutí nikterak nevyvrací skutečnost, že cizinka v době od 16.10.2009 do 22.3.2010 neplnila účel pobytu, nehledě na skutečnost, že cizinka o povolení k zaměstnání požádala až dne 17.2.2010 a zaměstnání jí bylo povoleno až po vydání rozhodnutí o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem zaměstnání.

Odvolací orgán se v odůvodnění svého rozhodnutí rovněž vyjádřil k námitkám cizinky uvedeným v jejím odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí a to k námitce ohledně místní příslušnosti, kde uvedl, že Inspektorát cizinecké policie Domažlice, Skupina povolování pobytu Klatovy byla místně příslušným orgánem pro zahájení správního řízení ve věci zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu cizinky, protože v době zahájení řízení měla cizinka místo hlášeného pobytu na adrese Klatovy, Pačejov 199. K námitce příslibu zaměstnání odvolací orgán uvedl, že dle § 46 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb. k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání je cizinec povinen předložit rozhodnutí o povolení k zaměstnání nebo rozhodnutí o prodloužení povolení k zaměstnání. Príslib zaměstnání není podle odvolacího orgánu náležitostí, kterou je cizinec povinen předložit. K námitce ohledně účastníků řízení pak odvolací orgán uvedl, že družstvo ARBEITSWEG není účastníkem řízení ve věci správního řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky vedeného se žalobkyní.

Odvolací orgán v závěru konstatoval, že bylo přihlédnuto ke všem předloženým dokladům a uváděným důvodům a že shledal, že podané odvolání neobsahuje takové skutečnosti, které by vedly ke zrušení původního usnesení.

Žalobkyně v žalobě uvedla, že je občankou Mongolska a v České republice je za účelem zaměstnání. V letech 2008 a 2009 pracovala pod agenturou SATHURN metals s.r.o., jakožto jejím zaměstnavatelem v Pekárnách a cukrárnách Klatovy a.s. v Horažďovicích. Dne 16.10.2009 musela souhlasit s dohodou o ukončení pracovního poměru, neboť Pekárny a cukrárny Klatovy a.s. pro ni neměly práci. Dne 16.2.2010 podala u prvoinstančního orgánu žádost o přerušení řízení o zrušení jejího povolení k dlouhodobému pobytu, neboť si hledala práci v Praze a získání této práce považovala za nadějně. Dne 19.2.2010 však prvoinstanční orgán – Inspektorát cizinecké policie Domažlice její žádosti nevyhověl a to s odůvodněním, že by přerušení řízení bylo v rozporu s veřejným zájmem, neboť by se doba, po kterou není plněn účel pobytu neúměrně prodlužovala. Proti tomuto usnesení o nevyhovění žádosti o přerušení řízení podala žalobkyně odvolání, které bylo odvolacím orgánem zamítnuto s tím, že je nežádoucí, aby cizinec přestal během povoleného pobytu plnit účel pobytu, pro který byl povolen. Dne 9.3.2010 prvoinstanční orgán zrušil její povolení k pobytu, což odůvodnil tím, že žalobkyně netvrdila, ani mu nebylo doloženo, že by po 16.10.2009 byla zaměstnána u jiného zaměstnavatele a že tedy provedeným dokazováním bylo zjištěno, že přestala plnit účel pobytu.

Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala odvolání, ve kterém uvedla, že o zaměstnání u SATHURN metals s.r.o. přišla z důvodů, které nezavinila a že tedy měl správní orgán rozhodovat dle § 46 odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb., nikoli dle § 37 odst. 1 písm. b) cit. zákona, napadené rozhodnutí pak bylo podle žalobkyně založeno pouze na tom, že dostala možnost se vyjádřit, nicméně ona ve svém vyjádření neuvedla nového zaměstnavatele, čímž dle jejího názoru nebyl zjištěn náležitě skutečný stav věci a nebylo ani provedeno náležité dokazování, např. výsledkem účastníka, nebylo provedeno ani žádné dokazování ohledně námítky žalobkyně týkající se místní příslušnosti. Rovněž žalobkyně ve svém odvolání upozornila na to, že § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. je aplikován nepřipustně restriktivně, dle jejího názoru zákon nespecifikuje, jakými způsoby je možno plnit účel zaměstnání, a žalobkyně měla za to, že i hledání zaměstnání je způsobem plnění tohoto účelu. Uvedla také, že v mezidobí si našla práci novou a rovněž požádala o tzv. změnu účelu pobytu, takže řízení mělo být z těchto důvodů přerušeno, což se však nestalo.

V žalobě dále žalobkyně uvedla, že dne 22.3.2010 jí bylo vydáno nové povolení k zaměstnání u družstva ARBEITSWEG, přičemž tuto skutečnost dne 9.4.2010 sdělila odvolacímu orgánu s tím, že skutečnost, že má nové zaměstnání je důvodem pro zastavení celého řízení a že její nový zaměstnavatel může být s ohledem na § 100 odst. 1 zákona o zaměstnanosti ve spojení s ust. § 48 odst. 3 zákoníku práce přímo dotčen ve svých právech a je jej třeba považovat za účastníka tohoto správního řízení. Odvolací orgán odvolání žalobkyně rozhodnutím ze dne 19.4.2010 zamítl.

Žalobkyně v žalobě dále namítala, že rozhodnutí odvolacího orgánu napadá v celém jeho rozsahu a to pro nezákonnost a pro vady řízení. Měla za to, že je v rozporu zejména s § 2, 3, 4, 27 a 28, 50 a 68 zákona č. 500/2004 Sb. a s ust. § 37 odst. 1 písm. b), § 46 odst. 9 a § 161 zákona č. 326/1999 Sb.

Rozpor se zákonem žalobkyně spatřuje zejména v tom, že řízení mělo být přerušeno z důvodu předběžné otázky (řízení o vydání nového povolení k zaměstnání je řízením o předběžné otázce, stejně tak i řízení o žádosti o tzv. změnu účelu pobytu dle § 45 zákona č. 326/1999 Sb. je dle jejího názoru předběžnou otázkou), avšak přerušeno nebylo. Navíc v době rozhodování odvolacího orgánu již byla zaměstnána, takže hypotéza ust. § 37 odst. 1 písm. b) již nebyla splněna.

Namítala také nedostatečné zjištění skutkového stavu, to, že ji správní orgán nevyslechl, neprovedl žádná zjištění ohledně jejího pokusu přihlásit se k pobytu u Inspektorátu cizinecké policie Praha, nezjistil si důvody rozvázání pracovního poměru u SATHURN metals s.r.o. a zcela mechanicky uvěřil poměrně absurdnímu tvrzení jejího bývalého zaměstnavatele (bylo by podle žalobkyně zvláštní, aby ze zaměstnání odcházela z vlastní vůle, když práce pro cizince není). Nesouhlasila ani s tím, že správní orgán automaticky předpokládal, že cizinec, který ztratí zaměstnání, je povinen prokázat získání zaměstnání nového, měla za to, že právě správní orgán musí cizinci prokázat, že cizinec není zaměstnán.

Namítala rovněž nedostatečné zdůvodnění, především toho, proč by její pobyt měl být v rozporu s veřejným zájmem. Odvolací orgán nikterak veřejný zájem nevyargumentoval. Měla za to, že není pravdou, že by zákon č. 326/1999 Sb. ukládal cizinci povinnost pracovat. Se svým novým zaměstnavatelem, družstvem ARBEITSWEG mělo být dle jejího názoru jednáno jako s účastníkem řízení dle § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., neboť ukončením pobytu dochází ex lege k ukončení pracovního poměru mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, což představuje jasné dotčení na právech zaměstnavatele.

Namítala také, že řízení mělo být přerušeno dle § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., neboť probíhala hned 2 řízení o předběžné otázce a to řízení o vydání nového povolení k zaměstnání a řízení o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání dle § 45 zákona č. 326/1999 Sb.

Měla za to, že skutečnost, že si našla nové zaměstnání, je důvodem pro zastavení řízení, neboť hypotéza ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. již není splněna. Dle jejího názoru je pak třeba vykládat toto ustanovení restriktivně, opačný přístup by byl v rozporu se zásadou právní jistoty a určitosti právních předpisů. Současně odkázala na nálezy Ústavního soudu konkrétně na nález ze dne 13.5.1998 publikovaný pod č. 159/1998.

Nedostatečné zjištění skutkového stavu spatřovala žalobkyně v tom, že ji správní orgán nevyslechl, dále že neprovedl žádná zjištění ohledně jejího pokusu přihlásit se k pobytu u Inspektorátu cizinecké policie Praha, čímž neodstranil pochybnosti týkající se místní příslušnosti, nicméně zejména však správní orgán nikterak nezjistil důvody rozvázání pracovního poměru u SATHURN metals s.r.o. dne 16.10.2009. Žalobkyně také uvedla, že z neznalosti podepsala dohodu, která pro ni byla nevýhodná a kterou se připravila jak o výpovědní lhůtu tak i o odstupné. Pokud však k rozvázání pracovního poměru došlo z důvodu reorganizace, pak je na ni třeba vztáhnout § 46 odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb.

Ač soud vyzval Policii České republiky, Službu cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie (odvolací orgán) k předložení vyjádření k žalobě a současně s ním o zaslání úplného spisového materiálu, odvolací orgán dopisem ze dne 31.12.2010 soudu sdělil, že spisový materiál nemá k dispozici a že bude zaslán dodatečně. Námitky uvedené v žalobě neshledal oprávněnými a byl toho názoru, že ve věci bylo postupováno v souladu se zákonem Navrhl zamítnutí žaloby. Výzvami ze dne 9.8.2011 a 25.10.2011 požádal opětovně Městský soud v Praze žalovaného (Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců) o předložení správního spisu. Dne 16.12.2011 bylo žalovaným soudem telefonicky sděleno, že správní spis, včetně dokumentů zaslaných již soudem, není k nalezení. Žalovaný požádal o opětovné zaslání žaloby a přislíbil součinnost. Dopisem z téhož dne, tedy 16.12.2011, s ohledem na telefonické sdělení žalovaného, městský soud sdělil žalovanému, že opětovně mu zasílá kopii žaloby a napadeného rozhodnutí a vyzval jej, aby ve lhůtě 15 dní soudu předložil správní spis. Přípisem ze dne 30.1.2012 opětovně soud vyzval žalovaného k předložení správního spisu opět se lhůtou 15 dnů od doručení výzvy. Usnesením ze dne 11.4.2012 č.j. 8 A 129/2010 uložil soud žalovanému podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.r.s.“), aby ve lhůtě 15 dnů ode dne

doručení tohoto usnesení zaslal soudu ve dvojím vyhotovení písemné vyjádření k obsahu žaloby a spisový materiál vztahující se k věci. Do dnešního dne soudu spisový materiál nebyl předložen a žalovaný kromě telefonického sdělení dne 16.12.2011, že spis není k nalezení, se soudem nikterak nekomunikoval a na další výzvy soudu nereagoval.

Za tohoto stavu věci nelze zjistit, zda žalobou napadené rozhodnutí by bylo v souladu se správním spisem, tedy, zda skutečnosti v něm uvedené vycházejí z obsahu správního spisu. Žalovaný správní orgán (Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců) soudu předmětný správní spis nepředložil, na výzvy soudu nereagoval a pouze telefonicky dne 16.12.2011 sdělil, že spis není k nalezení. Na základě uvedeného, nemohl Městský soud v Praze správnost skutečností, ze kterých odvolací orgán (Policie České republiky, Služba cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie) vycházel v žalobou napadeném rozhodnutí konfrontovat s jednotlivými skutečnostmi obsaženými ve správním spise. Z tohoto důvodu nezbylo Městskému soudu nic jiného než konstatovat, že skutečnosti, ze kterých odvolací orgán (Policie České republiky, Služba cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie) v žalobou napadeném rozhodnutí vycházel, nejsou nikterak prokazatelné.

Se zřetelem ke shora uvedenému Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí rozsudkem bez jednání zrušil pro vady řízení, neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné /§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s./. V souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady právního zastoupení žalobkyně advokátem ve výši 4.800,- Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 2.100,- Kč (převzetí zastoupení, podání žaloby) dle § 7, § 9 a § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 2 režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. Náklady řízení tedy činí celkem 6.800,- Kč, jak je ve druhém výroku rozsudku uvedeno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. května 2014

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová